

плъзки на крака младежи отъ двата пола, дошли отъ нашия и влашкия брѣгъ. Сани, пълни съ весель народъ, вихрено и безъ страхъ препускатъ по широкия леденъ пжтъ; едни отиватъ насреща, други се прибиратъ у насъ. Деца на малки санийки се спущатъ отъ нѣкоя височинка край брѣга надолу, падатъ, катурватъ се, премѣтатъ се, викатъ, смѣятъ се. Други, пакъ на санийки, се надпреварватъ по леда, като си помагатъ ловко съ два дебелы пржта, на чиито долны краища има забити по единъ остъръ гвоздей. Тѣнъкъ вѣтрець отвреме навреме подсвирва, брули и щипи бузи и ржце, но никой не чувствува студъ всрѣдъ вихъра на шеметнитѣ глъчове и луди игри...

Свечерява се, черна мрачевина се спуща надъ леденото поле, сѣкватъ свирнитѣ, веселбитѣ стихватъ и всичко живо бързо се разотива. Дълги живи върволицы, гърчещи се като огромны черны змейове, се източватъ по разны посоки. Настжпва нощъ, глуха, тежка, и животътъ заспива...

Но зимата е вече къмъ своя край. Слънцето се бори съ лютитѣ мразове, разбива ги съ своитѣ огнени лжчи, снѣговетѣ бързо се топятъ, ледоветѣ пръщятъ и се пукатъ съ страшень трѣсъкъ, бучи и реве събудилата се рѣка, която влачи надолу грамадни ледени скалы, за да ги запрати далечъ, въ утробата на морето.

Очистена е вече рѣката, свободна и волна се връща отново къмъ животъ. Топла и живителна влага лѣха къмъ брѣга, въздухътъ е напоень съ освѣжителния дѣхъ на разпжпилата се растителность; върбитѣ по двата брѣга и по островитѣ гжсто се зеленѣятъ. Малки лодки и ладии се люшкатъ тукъ-тамъ върху неспокойнитѣ вълны; дивы патицы крѣ-